Neljas väide, et isegi kui Üldkohtu läbivaatamise ulatus kujutab endast nõuetekohast õiguslikku kontrolli (millega ei saa nõustuda), siis jättis Üldkohus ikkagi märkimata, et komisjoni poolt tema teatises COM(2014) 355 final toodud põhjendused vastavad ilmse hindamisvea kontrolli kriteeriumidele; *inter alia* kohaldas komisjon vääralt kohtuotsust C-34/10 Oliver Brüstle *vs.* Greenpeace jt ning jättis arvestamata „kolmekordse tagatise" süsteemi mõju, mis ei anna eetilist tagatist (ja tegelikult annab liikmesriikidele ajendi alandada oma eetilist tagatist, et saada kasutada teadusuuringutele eraldatavaid vahendeid). Edasi tegi komisjon ilmse hindamisvea, kui ta leidis, et abordi lubamine on rahvusvaheline kohustus, mis tuleneb rahvusvahelise rahvastiku- ja arengukonverentsi 1994. aasta tegevusprogrammist ja ÜRO aastatuhande arengueesmärkidest; veel eksis ta oma ebaloogilises ettepanekus, et aborte soosivate ja praktiseerivate organisatsioonide finantseerimine arenguriikides aitab kaasa emade tervishoiu parandamisele, vastandina rahaliste vahendite järjest ulatuslikumale suunamisele nende riikide tervishoiusüsteemidesse, kus on pidev personali ja varustatuse puudus.

Viies väide, et Üldkohus eksis kodanikualgatuse tegevuse iseloomustamisel, leides, et selle eesmärk on pigem esitada kolm konkreetset seadusandlikku ettepanekut, kui esitada üks, mille eesmärk on loote väärikuse kaitse. Seega ei hinnanud Üldkohus neid küsimusi selles asjas nõuetekohaselt.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 211/2011 kodanikualgatuse kohta (ELT 2011, L 65, lk 1).
([2]) Komisjoni teatis Euroopa kodanikualgatuse „Üks meist" kohta.

Euroopa välisteenistuse 26. juunil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 13. aprilli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-119/17: Alba Aguilera *versus* Euroopa välisteenistus

(Kohtuasi C-427/18 P)

(2018/C 341/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa välisteenistus (esindajad: S. Marquardt ja R. Spac, *abogado* M. Troncoso Ferrer, *avocat* F.-M. Hislaire, *abogada* S. Moya Izquierdo)

Teised menetlusosalised: Ruben Alba Aguilera, Simone Barenghi, Massimo Bonannini, Antonio Capone, Stéphanie Carette, Alejo Carrasco Garcia, Francisco Carreras Sequeros, Carl Daspect, Nathalie Devos, Jean-Baptiste Fauvel, Paula Cristina Fernandes, Stephan Fox, Birgitte Hagelund, Chantal Hebberecht, Karin Kaup-Laponin, Terhi Lehtinen, Sandrine Marot, David Mogollon, Clara Molera Gui, Daniele Morbin, Charlotte Onraet, Augusto Piccagli, Gary Quince, Pierre-Luc Vanhaeverbeke, Tamara Vleminckx, Birgit Vleugels, Robert Wade, Luca Zampetti

Apellandi nõuded

— tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

— eelnevast tulenevalt tühistada Üldkohtu 13. aprilli 2018. aasta otsus kohtuasjas T-119/17;

— rahuldada nõuded, mille Euroopa välisteenistus esitas esimeses kohtuastmes;

— mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja teistelt menetlusosalistelt.

Väited ja peamised argumendid

Esimese väite kohaselt on Üldkohus ametnike personalieeskirjade X lisa artikli 1 tõlgendusega rikkunud õigusnormi. Üldkohtu arvates on selle sättega pandud kohustus võtta vastu üldised rakendussätted personalieeskirjade artikli 110 kohaselt, mis käib personalieeskirjade X lisa kohta tervikuna, sealhulgas artikli 10 kohta (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 30 ja 31). Seadusandja on aga üksnes X lisa artiklis 3 sõnaselgelt pannud kohustuse võtta vastu üldised rakendussätted. Seevastu teistes sätetes nagu artikli 2 teises lõigus, artikli 5 lõikes 2, artikli 8 esimeses lõigus või artiklites 10 ja 21 on sama seadusandja ette näinud ametisse nimetava asutuse või ametiisiku kehtestatud „tingimused" või „üksikasjalikud rakenduseeskirjad".

Teise väite kohaselt on Üldkohus X lisa artikli 10 tõlgendusega rikkunud õigusnormi, leides et nimetatud säte on nii ebaselge ja ebatäpne, et ei võimalda kohaldamist, mis ei oleks meelevaldne, mistõttu on vaja võtta vastu üldised rakendussätted (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 28 ja 29). Hageja on seisukohal, et X lisa artikliga 10 on ette nähtud piisavalt üksikasjalik õiguslik raamistik, millega on ametisse nimetava asutuse või ametiisiku kaalutlusõigus täpselt piiritletud.

Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd 2. juulil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 23. aprilli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-675/15: Shanxi Taigang Stainless Steel *versus* Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-436/18 P)

(2018/C 341/08)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (esindajad: *advocaat* E. Vermulst ja *advocaat* J. Cornelis)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Eurofer, Association européenne de l'Acier, ASBL

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada Üldkohtu 23. aprilli 2018. aasta otsus kohtuasjas T-675/15: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd. *vs.* Euroopa Komisjon;

— tühistada apellanti puudutavas osas komisjoni 26. augusti 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/1429 ([1]), millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit roostevabast terasest külmvaltsitud lehtmaterjali impordi suhtes; ja

— mõista hagejalt välja käesoleva apellatsioonimenetlusega ning kohtuasja T-675/15 menetlusega Üldkohtus kaasnenud apellandi kohtukulud.

Teise võimalusena,

— saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse; ja

— otsustada kohtukulude kandmine Üldkohtus ja apellatsiooniastmes edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kaks väidet.

Esiteks on vaidlustatud kohtuotsuses õigusvastaselt tõlgendatud nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 ([2]) kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed, artikli 2 punkti 7 alapunkti a teise lõigu teist lauset, lugedes sellest sättest välja tingimuse, mida analoogse riigi valimisel selle sätte sõnastuses ei esine.

Teiseks, leides, et normaalväärtuse kohandused ei ole põhimõtteliselt võimalikud, kui kohaldada nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 2 punkti 7 alapunkti a, on vaidlustatud kohtuotsusega rikutud nimetatud sätet.

([1]) ELT 2015, L 224, lk 10.
([2]) ELT 2009, L 343, lk 51.